

РЕШЕНИЕ

№ 2086

гр. София, 16.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 12.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **12203** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 54 ал. 6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалбата на Е. М. К. против заповед № 18-9261-05.09.2019 г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър С.. Излагат се доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради съществено нарушение на процесуалните правила и противоречие с материално правните разпоредби. Обосноват се съображения за липсата на посочената като правно основание хипотеза на чл. 91, ал. 1 от АПК. Твърди се, че не е налице редовна жалба срещу административния акт, годна да предизвика преразглеждането му и не са посочени какви са относимите за оттегляне на акта доказателства. На следващо място се сочи, че административният орган се е произнесъл извън преклузивния срок по чл. 91, ал. 1 от АПК. Твърдението за допуснати нарушения на процесуалните правила се основава на провеждането на административно производство при представен проект за изменение на кадастралната карта, който проект едностранно е изменен от административния орган, без за това да бъдат уведомени участниците в административното производство. Като нарушение се сочи и неприлагането на нормата на чл. 53, ал. 2 от ЗКИР изискваща вписването в кадастралния регистър на всички собственици при наличието на дублиращи се документи за собственост, какъвто е настоящия. Претендира се отмяна на оспорения административен акт и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът /Началника на Службата геодезия, картография и кадастър С./ не изразява

становище по жалбата.

Заинтересованите страни Е. Г. С. и В. Г. П. чрез пълномощника си адв. Х. изразяват становище за неоснователност на жалбата. Претендират за отхвърляне на жалбата и присъждане на разноски, съобразно списък по чл. 80 от ГПК.

Заинтересованите страни П. Г. Х. и А. М. Г., чрез пълномощника си адв. Д., изразяват становище за неоснователност на жалбата. Молят за отхвърляне на жалбата и присъждане на разноски.

Административен съд София-град, след като се запозна със събраните и приети по делото писмени доказателства и след като изслуша становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е иницирано по заявление вх. № 01-53700/12.02.2018г. на П. Г. Х. с искане за изменение на одобрената кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район „Б.“, Столична община чрез нанасянето на собствения ѝ имот с проектен идентификатор 02659.2194.3255 в съответствие с реална част от имот, обективирана с червен туш на комбинирана скица № 4 към основното заключение на вещото лице от 29.10.2004 г. към съдебно-техническата експертиза по гр. д. № 2907/2003 г. по описа на Софийския градски съд, съгласно проект на правоспособно лице по ЗКИР и решение № 90 от 25.06.2008 г. по гр. д. № 22548/2006 г. на Софийския районен съд, влязло в сила на 10.07.2015 г. и решение № 665/29.01.2014 г. по описа на Софийския градски съд. Към заявлението е приложена скица и обяснителна записка, от съдържанието на която се установява, че заявената промяна засяга имоти с идентификатори 02659.2194.3129, 02659.2194.3130 и 02659.2194.3131. Приложеното решение № 90/25.06.2008 г. постановено по гр. д. № 22548/2006 г., потвърдено с решение № 665/29.01.2014 г. постановено по гр. д. № 11715/2010 г. по описа на Софийския градски съд признава за установено по иск с правно основание чл. 53, ал. 2 от ЗКИР, предявен от М. Г. Г. и П. Г. Х. срещу М. П. Б., че наследодателя на ищците М. Г. Г. и П. Г. Х. – Г. П. Г., починал 1990 г., е бил собственик към момента на одобряване на ЗРП на [населено място], м. „Вилна зона Б.“ със заповед № РД-02-14-92/26.02.1987 г. на реална част от имот, заснет целия с пл. № 824, за който е отреден УПИ ХХI – „за почивен дом“, кв. 70 по плана на [населено място], м. „Вилна зона Б.“ с площ на тази реална част 1 677 кв.м. при граници: от юг-път, от запад – част от парцел № ХХI, отреден за почивен дом, от изток имот с пл. № 869, която част от имот е очертана с червен туш на комбинирана скица № 4 към основното заключение на вещото лице от 29.10.2004 г., а частта, в която имотът на ответницата покрива имота на ищците е оцветена в жълт цвят.

С уведомление изх. № 24-8596 от 25.03.2019 г., на основание чл. 26, ал. 1 от АПК, заинтересованите лица са уведомени за образуваното административно производство, като съгласно чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от АПК им е предоставена възможност в 7-дневен срок да направят възражение по заявеното изменение и да представят доказателства.

На 22.04.2019 г. от Е. М. К. е депозирано възражение /рег. № 02-462/ относно иницираното изменение, като се възразява срещу проекта за изменение на КККР, тъй като възразяващата е собственик на имот 02659.2194.3130 по силата на нотариален акт № 32, рег. № 90858, д. № 65998 от 28.12.2017 г. и не е била страна по посочените решения, поради което и същите нямат сила по отношение на нея. Към заявлението е приложено копие от нотариалния акт, на който се позовава Е. К..

На 02.05.2019 г. е депозирано възражение /рег. № 02-498/ от заинтересованите страни

В. Г. П. и Е. Г. С., с което възразяват срещу предприетите действия по изменение на КККР, тъй като същите са собственици на имот, засегнат от изменението 02659.2194.3129 по силата на нотариален акт за дарение № 169, дело 15838 от 23.06.1993 г. Сочи се, че силата на пресъдено нещо на решенията, на които се позовават заявителите на административната услуга, не се разпростира върху тях, тъй като същите не са участници по делата. Позовават се на наличието на спор за собственост.

Въз основа на така проведеното административно производство, на основание чл. 54 ал. 2 от ЗКИР, началникът на СГКК С. е издал заповед № 18-8157-06.08.2019 г., с която е отказал изменение на КККР, одобрени със заповед № РД-18-13/17.01.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК и заповед № 18-4496/07.06.2016 г. на началника на СГКК, за поземлени имоти с идентификатори 02659.2194.3129, 02659.2194.3130 и 02659.2194.3131, находящи се [населено място], Столична община. Отказът е мотивиран с наличието на спор за материално право между В. Г. П. и Е. Г. С.. Възражението на Е. К. е прието за неоснователно, тъй като съдебните решения, постановено в производство по чл. 53, ал. 2 от ЗКИР са по отношение на нейната праводателка – М. П. Б. и имат сила на пресъдено нещо и по отношение на правоприемниците на страните в процеса. Приложена е скица - проект № 15-258201-25.03.2019 г.

С уведомление изх. № 24-21601-06.08.2019 г. така постановената заповед е съобщена на заинтересованите страни. Уведомлението е получено от В. П. и Е. С. на 10.09.2019 г., а от П. Х. и Е. М. К. на 26.08.2019 г. Уведомлението до М. Г. Г. е върнато с отбелязване – непотърсено.

На 28.08.2019 г. от П. Х. и А. М. Г., като наследница на М. Г. е депозирана молба /вх. № 07-11202/ до АГКК с искане да бъде отменена заповед № 18-8157-06.08.2019 г. и застъпващата се част между имот стар № 3130 /нов 3255/ и имот стар № 3129 /нов № 3253/ да бъде придадена към имот стар № 3129 /нов 3253/ - собственост на В. Г. П. и Е. Г. С..

Позовавайки се на така депозираната молба, на основание чл. 91, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 51, ал. 3 и чл. 54, ал. 3 от ЗКИР началникът на СГКК е издал оспорената заповед № 18-9261-05.09.2019 г., с която е отггелил заповед № 18-8157-06.08.2019 г. в частта ѝ за поземлени имоти с идентификатори 02659.2194.3130 и 02659.2194.3131 и вместо нея е одобрил изменение в КККР на [населено място], съгласно скица – проект № 15-814098-05.09.2019 г. Изменението се състои в нанасяне на поземлен имот с проектен идентификатор 02659.2194.3255 в съответствие с реална част от имот, обективирана с червен туш на комбинирана скица № 4 към основното заключение на вещото лице от 29.10.2004 г. към СТЕ по гр. д. № 2907/2003 г. по описа на СГС, съгласно проект на правоспособно лице по ЗКИР и решение № 90 от 25.06.2008 г. по гр. д. № 22548/2006 г. на СРС, влязло в сила на 10.07.2015 г. и решение № 665/29.01.2014 г. на СГС. Нанесени са следните нови обекти в КККР: имот с идентификатор 02659.2194.3254 с площ от 210 кв.м. на името на Е. М. К. и 02659.2194.3255 с площ от 1489 кв.м. на името на П. Г. Х. и М. Г. Г.. Заличени са следните обекти от КККР: имот с идентификатор 02659.1294 3130 с площ от 1633 кв.м. на името на Е. К. и имот с идентификатор 02659.1294.3131 с площ от 65 кв.м., без данни за собственост.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи :

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като депозирана в законоустановения преклузивен срок срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Оспорващата се явява заинтересовано лице по смисъла на § 1, т. 13 от ДР във връзка с чл. 54, ал. 4 от ЗКИР като носител на вещно право върху недвижим имот, което право е засегнато от одобреното изменение.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспорената заповед е издадена в производство по изменение на одобрена кадастрална карта и кадастрални регистри от надлежно оправомощен административен орган, в кръга на неговата материална компетентност, съгласно чл. 54, ал. 4 от ЗКИР. Компетентността на издателя на оспорената заповед следва и от нормата на чл. 91, ал. 1 от АПК, послужила като правно основание за нейното иззаване. Според визираната първа норма, в 7-дневен срок, а когато органът е колективен в 14-дневен срок от получаване на жалбатна или протеста административният орган, който е издал обжалвания акт, може да преразгледа въпроса и да оттегли сам оспорения административен акт, да го отмени или измени или да издаде съответния акт, ако е отказал издаването му, като уведоми за това заинтересованите лица. В случая оттегленият административен акт е издаден от началникът на СГКК, поради което и компетентен да издаде оспореният акт, с което това е сторено е отново същият административен орган.

Предпоставка за упражняване на правото на отзив е наличието на редовна и допустима жалба, която да породи своя деволутивен и суспензивен ефект. В случая, визираното от административния орган възражение вх. № 07-11202-28.08.2019 г. от П. Х. и А. М. Г., като наследница на М. Г., озаглавено молба следва да бъде квалифицирано като жалба по смисъла на чл. 91, ал. 1 от АПК, доколкото в него е обективизирано изрично искане за отмяна на заповед № 18-8157-06.08.2019 г. на началника на СГКК С.. Тази жалба следва да се приеме за редовна и допустима, тъй като е подадена от заинтересовани лица в рамките на установения в закона срок.

Изискването за наличие на жалба определя и обхвата на отзива – може да бъде оттеглен, отменен или изменен административен акт, но само в частта, по отношение на която е подадена жалба или протест. Именно с това изискване в настоящия случай не се е съобразил началникът на СГКК С. при издаването на оспорената заповед, като в нарушение на административнопроизводствените правила е оттеглил заповед за отказ № 18-8157/06.08.2019г. в частта и за поземлени имоти с идентификатори 02659.2194.3130 и 02659.2194.3131, докато депозираната от П. Х. и А. М. Г., като наследница на М. Г. молба /жалба/ се отнася единствено до границата на имоти с идентификатори 02659.2194.3130 и 02659.2194.3129. Отправеното от искане се свежда единствено до това застъпващата се част между имот стар № 3130 /нов 3255/ и имот стар № 3129 /нов № 3253/ да бъде придадена към имот стар № 3129 /нов 3253/ - собственост на В. Г. П. и Е. Г. С.. Като е излязъл извън обхвата на допустимото упражняване на правото на отзив определен със сезиращата го жалба, административният орган е допуснал нарушение на процесуалните правила.

Следваща законова предпоставка за законосъобразно упражняване на правомощието по чл. 91, ал. 1 от АПК от издателя на акта е същото да е упражнено в рамките на установения от закона срок – 7 дни за едноличен административен орган и 14 – дни за колективен административен орган.

В случая този срок не е спазен, доколкото молбата /жалбата/ на П. Х. и А. М. Г., като наследница на М. Г. е депозирана с вх. № 07-11202 на 28.08.2019 г. Считано от

следващият ден е започнал да тече 7 дневния срок за упражняване на правото на отзив и този срок е изтекъл на 04.09.2019 г. /работен ден - сряда/. Правомощието по чл. 91, ал. 1 от АПК е упражнено от началника на СГКК С. след изтичане на срока - на 05.09.2019 г.

Изтичането на визирания в разпоредбата на чл. 91, ал. 1 от АПК срок погасява възможността на административния орган да отмени оспорения акт, т.е. само в рамките на този седемдневен срок органът може да постанови правно валидно решение за отзив. След изтичането му правото на решаващия орган да постанови решение се преклудира.

Изложеното обосновава извод за незаконосъобразност на заповедта по чл. 91, ал. 1 от АПК, поради което същата следва да бъде отменена. Тъй като производството по заявление вх. № 01-53700-12.02.2018 г. на П. Г. Х. е приключило с издаването на заповед № 18-8157-06.08.2019 г., след отмяната на заповедта по чл. 91, ал. 1 от АПК, преписката не следва да бъде връщана на административния орган за ново произнасяне.

При този изход на спора и с оглед своевременно заявеното искане за присъждане на разноси по делото от страна на оспорващия, същите се дължат и следва да бъдат възложени в тежест на ответника в размер, съобразно списъка по чл. 80 от ГПК. П. по делото договор за правна защита и съдействие от 09.10.2019 г. /стр. 8/, сключен между Е. М. К. и адв. Т. Й. доказва плащане на 300 лв. в брой при подписването му за изготвяне на жалба. П. договор за правна защита и съдействие от 11.02.2020 г., сключен между Е. М. К. и адв. Т. Й. с предмет защита по адм. дело №12203/2019 г. по описа на АССГ доказва плащане в брой на договорено адвокатско възнаграждение в размер на 600 лева. С оглед на това, на оспорващата следва да бъдат присъдени разноси в общ размер на 910 /деветстотин и десет/ лева, от които 900 лева адвокатско възнаграждение /300 лв. по договора от 09.10.2019 г. и 600 лв. по договора от 11.02.2020 г./ и 10 лв. държавна такса.

Предвид изложеното и на основание чл.172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на Е. М. К. заповед № 18-9261-05.09.2019 г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър С..

ОСЪЖДА Службата по геодезия, картография и кадастър С. да заплати на Е. М. К. разноси по делото в размер на 910 (деветстотин и десет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: